

ledning til at udtale, at jeg har haft Løjlighed til at undersøge den Beregning, som laa til Grund for Det forenede Dampskibsselskabs Tilbud, og jeg har Grund til at mene, at denne Beregning i enhver Henseende var retfærdig og rimelig overfor Staten. Det, at Spørgsmaalet blev rejst, gav imidlertid Anledning til, at de oftere drøftede Planer om at tilvejebringe en Færgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland blev taget op i Finansudvalget. I Mod sætning til Statsbanernes Administration, der som bekendt meget energisk har fraraadet enhver Bestræbelse i saa Henseende, har jeg i nogen Grad kunnet tiltræde de Betragtninger, som er blevet gjort gældende, idet jeg har været tilbøjelig til at indrømme, at i Løbet af en Aarrække vilde Trafikken i det hele være tiltaget saa stærkt for Statsbanerne, at en Aflastning af Ruten over Fyn kunde blive formaalstjenlig, ja nødvendig, og at det i hvert Tilfælde kunde siges at blive forsvarligt at indrette en Færgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland. Derimod var jeg ganske paa det rene med, at Tidspunktet ikke var saa nær, som i alt Fald Sagens ivrigste Forkæmpere har hævdet, og derfor har jeg ment, at en saadan foreløbig Løsning af Spørgsmaalet: at Det forenede Dampskibsselskab i de næste 10 Aar besørgede Ruten, vilde give den allerbedste Overgangsform til det større Gode, som man ønskede. Bestræbelserne for at hidføre en Færgeforbindelse mødtes, saa vidt jeg har forstaaet, i Udvalget med Tilbøjeligheden til snarest muligt at indføre Statsdrift paa Ruten, og dette er i Virkeligheden blevet afgørende for denne Sags Skæbne.

Nu er vi altsaa naaede til en Situation, under hvilken Statsdrift under den ene eller anden Form maa siges at være en uomgængelig Nødvendighed. Denne Situation har jeg bøjet mig for, og jeg har kunnet gøre det, fordi jeg efter den stedfundne Undersøgelse har kunnet erkende, at Statsbanerne vil være i Stand til ved at benytte Færgerne „Korsør“ og „Nyborg“ midlertidig at besørge Ruten omtrent med samme Virkning for Publikum som hidtil. Det forenede Dampskibsselskabs Skibe, men ganske vist med væsentlig større Bekostning for Statskassen og utvivlsomt ogsaa med en noget større Bekostning for Statskassen, end det vilde være blevet Tilfældet, hvis man havde godkendt den Kontrakt med Det forenede Dampskibsselskab, der var foreslaaet. Naar det ærede Medlem for Horsens

Landkreds udtalte sin Taknemmelighed over, at man var naaet hertil, og sin Paaskønnelse af, at der saaledes var taget et første Skridt til Forberedelse af denne betydningsfulde Sag, skal jeg derom bemærke, at det ganske vist kan siges at være et første Skridt, men jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at det i dette Tilfælde er det første Skridt, der koster. Det har i alt Fald været min Begrundelse for at være med til at tage dette første Skridt, at det ikke var det, der kostede. Det er det næste Skridt, nemlig at gøre Alvor af de Planer, det ærede Medlem for Horsens Landkreds i saa høj Grad sætter sin Lid til, der vil koste. Det, der nu er sket, kan forsvares som en midlertidig Ordning; denne kan være kortere eller længere; jeg skal ikke udtale mig om, hvor længe det vil blive nødvendigt, at den varer. Den Opfordring, som er stillet til mig af Finansudvalget: at tage denne Sag under yderligere Overvejelse for til næste Samling at søge tilvejebragt en endelig Løsning af Spørgsmaalet, har jeg ogsaa kunnet modtage, alene af den Grund, at det er en Nødvendighed. Ved at sætte Dampfærgerne „Korsør“ og „Nyborg“ i Gang paa Aarhus—Kalundborg-Ruten angriber vi Statsbanernes Færgereserve saa stærkt, at det er ganske nødvendigt snarest muligt at naa til en bedre Ordning. Men det næste Skridt, det, det ærede Medlem glæder sig saa stærkt til at foretage, og som han haaber skulde kunne foretages allerede i næste Samling eller dog i en meget nær Fremtid, er i finansiel Henseende saa vidtrækkende, at jeg ikke paa dette Tidspunkt tør gaa dybere ind paa den Tanke end at tage Spørgsmaalet om den endelige Ordning af Forbindelsen mellem Kalundborg og Aarhus under den alvorligste Overvejelse i Løbet af Sommeren og fremkomme med Resultatet af disse Overvejelser til næste Rigsdagssamling. Det er, som jeg før sagde, en overordentlig kostbar Foranstaltning, der er Tale om, og det Forbehold, jeg i saa Henseende maa tage paa egne Vegne, ser jeg mig ogsaa nødsaget til at tage paa Finansministerens Vegne, da det jo drejer sig om en Sag, der vil faa overordentlig stor Indflydelse paa Finanslovens Udseende.

Naar det ærede Medlem omtalte, at det endnu ikke var afgjort, hvor Færrerouten skulde gaa, paa hvilke Steder Færgelejerne skulde anlægges, maa jeg sige, at dette er et Udtryk for, hvor stor Enigheden, naar det kommer til Stykket,